

[Gert Petersen.]

Jeg er ganske enig med min partifælle hr. Poul Dam i, at denne situation i denne sene aftentime, overgangen til grundlovsdagen, er blevet helt alvorligt forværret. Det er ikke på grund af venstrefløj. Det er ikke på grund af socialisterne, som har overholdt loven, men det er på grund af de folk fra højre, som giver lovene en god dag og optræder som ballademagere. Og så har jeg endda ikke talt om den ejendommelige sammenligning, som man må komme frem til, hvis man på den ene side ser almindelige danske arbejdere med almindelige lønninger gå i kamp for at bevare deres arbejdspladser, for at sikre organisation, og så hører dem blive kritiseret af en mand, der offentligt har prælet med, at han ikke betaler skat og altså ikke engang er med til at betale for de gadelygter, som oplyser fortovet uden for hans eget hus.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger i anledning af de taler, der er kommet fra SF's og især hr. Poul Dams side. Jeg gør det i tillid til, at SF, når de nu ligesom vi andre har nydt et par forhåbentlig gode pinsedage, vil fortryde en hel del af de overdrivelser og overilede bemærkninger, de er kommet med.

Hr. Poul Dam sagde, at det radikale venstre — og han sagde vist også socialdemokratiet — ved at stemme sammen med hr. Glistrup for en dagsorden accepterer hr. Glistrups begrundelser. Man ved selv, at en sådan udtalelse er ganske uden mening, ganske uden indhold. Der har været uendelig mange situationer, hvor SF har stemt for dagsordener sammen med andre partier, som har givet en anden og mere vidtgående begrundelse, end SF har gjort det. Man ved det, men man kan åbenbart ikke styre sit nervesystem i aften.

Det, det radikale venstre gør — og jeg er overbevist om, det også gælder socialdemokratiet — er at stemme for denne dagsorden ud fra ét eneste ønske, nemlig at tydeliggøre retstilstanden på arbejdsmarkedet og ikke andet. Jeg nærer tillid til, at den vil blive administreret sådan, jeg har den tillid til den nuværende justitsminister, at den vil blive administreret sådan og ikke mere. Hvad hr. Glistrup giver af begrundelser derudover, kan stå helt for hans egen reg-

ning. Man kan tillægge os alle de motiver, man vil i retning af hr. Glistrup, men man kan også lade være, for det er ganske uden indflydelse, og det gør absolut intet indtryk på os, at man gør det.

Så vil jeg også sige én ting mere — og det er en af de ting, jeg ved, uanset hvad hr. Poul Dam nu siger om et øjeblik, for så meget kender jeg ham — og det er, at han, allerede inden solen står op, vil fortryde, at han kom til at beskyldte det radikale venstre og socialdemokratiet for her at tage medansvar for en udvikling, der ville føre i retning af fascisme. Jeg ved, at det ærede medlem kommer til at fortryde det, inden solen står op. Det er jo også en bemærkning, der ikke tåler dagens lys.

Jeg er nødt til at sige til SF, og selv om det ikke er min sag, siger jeg det alligevel, at for socialdemokratiet og det radikale venstre gælder det, at disse to partier i praktiseringen af deres politik er en lang bedre garanti imod, at der kan ske en fascistisk udvikling, end et SF, som er så angst for konkurrence fra sine naboer på den marxistiske venstrefløj, at man er parat til at undergrave de retstilstande på arbejdsmarkedet, som man ved bl. a. forudsætter et velorganiseret arbejdsmarked. Det, man gør i dag, er at rette et angreb både på det velorganiserede arbejdsmarked og på retstilstanden. Så kan hr. Poul Dam i morgen tidlig tænke på, hvor meget hurtigere det fører i den retning, han advarede imod her; det er jo det, han beskyldte os andre for.

(Kort bemærkning).

Poul Dam (SF):

Det er klart, at hr. Glistrup talte for fremskridtspartiet og ikke for det radikale venstre. Men er der virkelig ingen bekymring i det radikale venstre over den partner, man har fået i denne afstemning? Er man virkelig ikke bekymret for de argumenter, hvormed hr. Glistrup anbefalede at stemme for denne dagsorden? Hvis man ikke er bekymret, vil jeg nok sige, at så har ubekymrigheden fejret triumfer.

Om jeg nu vil fortryde det i morgen eller ej, vil jeg gerne sige, at hvis det virkelig viser sig, at det radikale venstre og socialdemokratiet er i stand til at dæmpe op for den bølge i retning af fascisme, som vi har her i landet, vil det glæde mig, det vil naturligvis